

FOT. Z WYDZIAŁU

SYMBOL 2019 dla CEO

Prestiżowy tytuł *Symbol Synergii Nauki i Biznesu 2019* decyzją Kapituły Programu trafił do Centrum Energetyki Odnawialnej w Sulechowie. Nagrodę odebrał osobiście prezes CEO - **Radostaw Grech**, podczas uroczystej Gali Finałowej programu Symbol 2019.

Symbole są wyrazem docenienia dotychczasowych działań i osiągnięć. Honorują firmy i instytucje, których marka stała się reprezentatywna i tożsama z działalnością całej branży oraz wyróżniające się jakością zarządzania i działania. Celem programu jest także umożliwienie zaawansowanej formy promocji firm i instytucji z różnych gałęzi gospodarki i sfery społecznej przez pokazanie na forum ogólnopolskim ich osiągnięć i perspektyw w największych i najpoważniejszych w Polsce dziennikach: Rzeczpospolitej i Dzienniku Gazecie Prawnej.

Symbol Synergii Nauki i Biznesu, to ogólnopolski medialny program promocyjny prowadzony od 9 lat przez redakcję Monitora Rynkowego, niezależnego dodatku dystrybuowanego wraz z Dziennikiem Gazetą Prawną i Monitora Biznesu, niezależnego dodatku dystrybuowanego wraz z Rzeczpospolitą.

Agnieszka Lednik-Stachowska

Trzy żywioły woda - ogień - powietrze i ich rola w energetyce

W dniach 21-25 października br. grupa 12 uczniów z Zespołu Szkół Licealnych i Technicznych z Gubina uczestniczyła w zorganizowanym przez Filię UZ w Sulechowie, 5-dniowym obozie naukowym, który odbywał się pod hasłem: *Trzy żywioły woda - ogień - powietrze i ich rola w energetyce* zrealizowanym w ramach projektu „Modernizacja kształcenia zawodowego w Powiecie Krośnieńskim”.

Iga Kruk

FOT. Z WYDZIAŁU

Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogorskiego

Jubileusz 50-lecia pracy twórczej (1969-2019) Profesora Stanisława Ryszarda Kortyki, artysty malarza i poety, którego drogi zawodowe splotły się ze środowiskiem artystycznym Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu i Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersyte-

tu Zielonogorskiego, zaowocował wystawą NIESKOŃCZONA PODRÓŻ, którą prezentujemy w Galerii Biblioteki Uniwersytetu Zielonogorskiego. Na wystawie zielonogorskiej prezentowane są obrazy z lat 1980-2019.

Profesor Stanisław Ryszard Kortyka od wielu lat współpracuje z Artoteką Biblioteki Uniwersyteckiej. Jest naszym Przyjacielem i Mistrzem. Zawsze gotowy do pomocy, oddany pracy twórczej i dydaktycznej bez reszty. Przez 27 lat pracy dydaktycznej w Instytucie Sztuk Wizualnych był niezastąpionym pedagogiem i stanowił wzór artystycznej uczciwości. Z jego inicjatywy w Galerii Biblioteki Uniwersytetu Zielonogorskiego cyklicznie prezentowane są wy-

GALERIA BIBLIOTEKI UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO, WERNISAŻ WYSTAWY PROFESORA STANISŁAWA R. KORTYKI

stawy malarskich dyplomów absolwentów Instytutu Sztuk Wizualnych.

Pokazywane na wystawie prace stanowią wybór obrazów szczególnie ważnych dla artysty. Jest to retrospektywa obejmująca malarstwo metaforyczne i symboliczne, które znacząco wyróżnia się we współczesnej sztuce polskiej. Niejednoznaczny jest tytuł wystawy NIESKOŃCZONA PODRÓŻ odnosi się bowiem, zarówno do licznych inspirowanych podróży artystycznych, ale przede

Kuratorami wystawy są dr Janina Wallis, starszy kustosz dyplomowany i dr Jarosław Jeschke. Wernisaż wystawy odbył się 18 listopada 2019 r. Wystawę można zwiedzać do końca stycznia 2020 r. w godz. od 8.00 do 19.00. Serdecznie zapraszamy

Janina Wallis

Twórczość malarza-poety - Stanisława Ryszarda Kortyki - znacząco wyróżnia się we współczesnej sztuce polskiej. Jego układające się w cykl dzieła niemal za każdym razem intrygują nas często tonem medytacji, który pojawia się po tumultach wydarzeń (a czasem, jak w 1980 r., do nich równolegle). Kryją te obrazy niejednokrotnie ewokacje nastrojów w miejscach specjalnie ważnych dla artysty (takich jak Sandomierszczyzna ze scenicznością widoków, Podlasie z natłokiem struktur pól, Jura pełna zjawiskowych skał). Ale już w zarodku mieszczą one wektory sięgania myślami wciąż dalej i dalej, poza otaczające nas okrucy ku nieskończoności powtórzeń i zanikaniu. „Po drodze” niejako wędrują te strzałki także i do kryjących się za nimi różnych tradycji sztuki i literatury. W dużej

mierze tak jest, gdyż Kortyka należy do ekskluzywnej grupy tych artystów wizualnych, którzy są jednocześnie oryginalnymi poetami czy pisarzami i w obu rejonach uruchamiają dalekosiężne metafory. U Kortyki może to być m.in. szczególna rola kamieni, wydobyta nie bez podstachu tonu wiersza Zbigniewa Herberta. Z duchem wrocławskiego strukturalizmu wiąże artystę bardzo określone, zdyscyplinowane redukcjonistyczne podejście do sztuki. A występujące w różnych kombinacjach motywy w jego dziełach niejednokrotnie otacza postkatastroficzna enigma. Przenika ona wszystkie te: błękitne bezkresy horyzontów, rżyska czy dukty zoranych pól, tereny spopielate, konstelacje kamieni czy betonów, łachmany i kartki papieru, spięte faszyny, strugi i paprochy. Tylko wyjątkowo mogą to być pełne życia kietkujące ziemniaki, ptaki strzegące scen czy zielone krzewy. Wszystkie motywy spaja atmosfera wizyjności wspomagana poczuciem uciekającej w nicość iluzji przestrzeni i rzutami światła. Działając w duchu Jorge Luisa Borgesa, Kortyka miesza różne tropy i mediuje między nimi. A wynikiem tej pracy są labirynty zwyczajności w niezwykle obrazach.

Andrzej Kostotowski

STANISŁAW RYSZARD KORTYKA

Urodzony w 1943 r. Studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Dyplom z wyróżnieniem z malarstwa i projektowania malarstwa w architekturze w pracowniach prof. Zbigniewa Karpińskiego i doc. Alfonsa Mazurkiewicza uzyskał w 1969 r. Brał udział w ponad 140 wystawach zbiorowych krajowych i zagranicznych. Malarstwo i rysunek prezentował na 30 wystawach indywidualnych. Jest profesorem tytularnym. Prowadził dyplomującą pracownię malarstwa w ASP we Wrocławiu. Do 2018 r. prowadził dyplomującą pracownię malarstwa w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. W 2004 r. nagrodzony Nagrodą Główną Prezydenta Miasta Wrocławia na Dolnośląskich Wystawach Sztuki (malarstwo). W 2006 r. otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Szczecina na XXI Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie. W 2014 r. otrzymał Srebrny Medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”. Prace w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu i Szczecinie, Muzeum Architektury we Wrocławiu, Muzeum Okręgowego i BWA w Sandomierzu, BWA w Przemyślu, Muzeum Południowego Podlasia w Białej Podlaskiej, Galerii Współczesnej Sztuki Sakralnej w Kielcach, Galerii Kutscha w Salzburgu

PPROFESOR STANISŁAW R. KORTYKA

oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

W Wydawnictwie Ossolineum opublikował trzy zbiory poezji. Z okazji 50-lecia pracy twórczej ukazała się obszerna monografia dokonań artystycznych Stanisława Ryszarda Kortyki wydana przez Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

STANISŁAW RYSZARD KORTYKA,
NOCNE SPOTKANIE
/ 2015 / OLEJ, PŁÓTNO / 70×70

Instytut Sztuk
Wizualnych
UZ

Wystawa *Malarstwo dyplomy 2019*

Od 30 września do 8 listopada 2019 r. w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej mogliśmy oglądać wystawę *Malarstwo dyplomy 2019*. Swoje prace prezentowali studenci Instytutu Sztuk Wizualnych z pracowni malarskich: dr. hab. Ryszarda Woźniaka, prof. UZ, dr. hab. Jarosława Łukasika, prof. UZ, dr. hab. Magdaleny Gryski, prof. UZ oraz dr. Jarosława Jeschke. Na wystawie mogliśmy zobaczyć różne postawy twórcze oraz przekonać się jak szerokim i pojemnym pojęciem jest współczesne malarstwo.

Podziwialiśmy zaprojektowane i samodzielnie wykonane poduszki Sylwii Szydłak, obrazy oraz druciane klatki dla ptaków Liwii Liteckiej, obrazy malowane ogniem Sylwii Lisowskiej, monumentalny obraz, płachtę pokrywający podłogę Anny Jelak-Bogusz (aneks do dyplomu wykonany w pracowni dr. hab. Radostawa Czarkowskiego, prof. UZ) czy fotografie wykonane za pomocą technik piktorialnych: burytypii i artigue Pawła Janczaruka. Na wystawie swoje prace prezentowali: Anna Jelak-Bogusz, Blanka Chlebowska-Saniuk, Dawid Sadkowski, Julia Jurkiewicz, Katarzyna Hondzio, Liwia Litecka, Paula Chmiel, Paweł Jachtoma, Paweł Janczaruk, Maja Grygier, Małgorzata Stocik, Martyna Wojciechowska, Sylwia Lisowska, Sylwia Szydłak, Weronika Szymańska.

Jarosław Jeschke

FOT. PAWEŁ JANCZARUK

Basia Bańda
Morze i góry

29.11. 2019 - 30.01. 2020

Musisz wiedzieć, jak korzystać z wypadku, jak go rozpoznać, jak go kontrolować i jak go wyeliminować, tak aby cała powierzchnia wyglądała na odczuwalną i narodzoną jednocześnie.

Helen Frankenthaler (1994)

Wystawa *Morze i góry* jest prezentacją najnowszych prac Basi Bańdy, powstałych na przestrzeni ostatnich lat. Prace

stworzone w różnych technikach obrazują relację artystki z naturą. Obserwacja przyrody jest pretekstem do refleksji o ludzkich emocjach, nastrojach i wątpliwościach. Prezentowane prace to swoiste zapiski z podróży oraz impresje na temat widzianych pejzaży, skumulowane w przestrzeni galerii.

Tytuł wystawy stanowi parafrazę tytułu obrazu Helen Frankenthaler *Mountains and Sea* z 1952 r. W prezentowanych realizacjach artystka odchodzi od charakterystycznej dla siebie figuracji w stronę malarstwa abstrakcyjnego. W najnowszych obrazach Bańda nawiązuje do poszukiwań w duchu modernistycznych założeń ekspresjonizmu abstrakcyjnego. Pozornie prosta plama barwna jest wynikiem skrupulatnie kontynu-

FOT. BASIA BANDA

owanych eksperymentów. Jednak, jak to bywa w naturze, budowana świadomie kompozycja potrafi wymknąć się spod kontroli. Wypadki prowadzą ku nowym początkom. W trakcie pracy nad obrazami rewersy płócien zaczęły ujawniać kolejne oblicza, które wskazywały artystce nowy kierunek poszukiwań. Odbicia będące wynikiem procesów chemicznych oraz, w bardziej romantycznym ujęciu, sił natury zdominowały swoje pierwowzory na odwrócenie. Stanowią świadomie ukończone, samodzielne prace. Odniesienia do przyrody są tu raczej symboliczne, niedostępne, odbierane podświadomie. Biomorficzne kształty, plamy barwne oraz figury geometryczne przedstawiają w umowny sposób pejzaże.

Pośród wystawianych prac klaruje się nowa wizja praktyki artystycznej Basi Bańdy, jest to aglomerat złożony z prywatnych wspomnień z podróży, obiektów znalezionych oraz lokalnych archiwów dokumentujących życie codzienne uzdrowisk w czasach międzywojnia. Skondensowane w jednej przestrzeni ukazują otaczający nas świat widziany oczami artystki. Każda z prac to nośnik historii zebranych podczas licznych wypraw, ułożone w jedną spójną całość rozpościerają przed nami szeroki horyzont, od morza aż po góry.

Wystawa w Galerii PWW

Od 19 listopada do 7 grudnia 2019 r. w Galerii PWW mogliśmy podziwiać wystawę Liwii Liteckiej *Wieczny sen*. Była to prezentacja dyplomu Liwii, obronionego na ocenę celującą. Dyplom został zrealizowany w pracowni malarstwa prof. Stanisława Kortyki i dr. Jarosława Jeschke. Praca składała się z trzech cykli. Pierwszy, to olejne portrety na deskach różnej wielkości ukazujące śpiące postaci, zatytułowany *Śpiący*. Postaci spowite pościelą w stanie głębokiego snu, to osoby bliskie autorce, jej rodzina i przyjaciele. Ukazani są fragmentarycznie, tzn. widzimy kawałek twarzy i gołą stopę bądź ramię, reszta ciała ukryta jest pod kłębiącą się pościelą. Drugi cykl *Ptaki* składa się z martwych natur z ptakami. Podobnie jak w pierwszej części pracy obrazy powstały w technice olejnej na deskach. Miniatury przedstawiają nieżywe zwierzęta, których ciała ułożone zostały na śpiące i ułożone na chustkach,

szmatkach czy kamieniu. Uczynienie martwych ptaków tematem prac, stało się niejako przedłużeniem im życia. Niby śpiące ptaki, o żywym ubarwieniu zdają się oczom widza pozostawać na granicy życia i śmierci. Zarówno śpiące postaci, jak i ptaki na olejnych obrazach, choć zagrożone w wiecznym śnie, pozostaną żywe, dzięki trwaniu w malarskiej materii. Oba cykle korespondują ze sobą formalnie. Widzimy ciała, które spoczywają bezwładnie pozostając w kontakcie z materiałem. Obecność materiału w obu cyklach pełni odmiennie funkcje - okrywa śpiące postaci, chroniąc je przed wzrokiem widza i staje się tłem dla eksponowanych w pełnej okazałości ciał ptaków. Trzeci cykl to druczane klatki dla ptaków, noszące tytuł *Wolność*. Swoją formą i wielkością (od 45 do 60 centymetrów wysokości) odwołują się do rzeczywistych wymiarów klatek. Wykonano je z cienkiego, czarnego drutu. Wybrany materiał i nieco nierównomierny kształt klatek podkreślają ich symboliczny charakter. Zawieszane na przezroczystych żył-

FOT. LIWIA LITECKA

kach w przestrzeni wystawienniczej stanowią dopełnienie dwóch pierwszych części cyklu, sprawiają wrażenie unoszących się w powietrzu. Całość uzupełniły grafiki, fotografie, poduszki oraz zaprojektowane przez Liwię znaczki pocztowe, na których podziwialiśmy śpiące postaci bądź

ptaki. *Wieczny sen*, to wystawa, która w subtelny i intymny sposób przywołuje temat życia i śmierci, a także obecności i nieobecności.

Jarosław Jeschke

Konkurs fotograficzny *A co z wartościami?*

Organizator:

Ośrodek „Pamięć i Przyszłość” oraz Fundacja OK.ART.

Przedmiotem konkursu dla artystów urodzonych po 31 grudnia 1983 r. jest stworzenie pracy malarskiej lub fotograficznej dotyczącej próby docierania do uniwersalnych, absolutnych wartości. Chcemy, aby konkurs stał się przyczyną

do poszukiwania autentycznego poszukiwania nierelatywnej prawdy i szukania odpowiedzi o wartości w dzisiejszych czasach. Założeniem konkursu jest zachęcenie młodych artystów do próby rozważenia w swych pracach pytania o „rzeczy ważne”. Zostało przesłane ponad 400 prac, z których do wystawy zostało zakwalifikowane prawie 100.

Cykl prac *Formowanie* - III miejsce w kategorii Fotografia: Katsiaryna Kardash Uniwersytet Zielonogórski, *grafika* II rok

Formowanie składa się z trzech zdjęć o tytułach: *Geneza*, *Powstawanie*, *Ewolucja*. Zdjęcia zawierają własny znak, w którym zakodowane są inicjały, co symbolizuje odrzucenie oraz akceptację własnych przeżyć, osobowości i przeznaczenia.

Ten cykl, to 2. część projektu o wspólnej nazwie *Obrzęd*, w którym pokazano trwanie i przejście od osobowości do kosmosu, poprzez autentyczne tradycje kolektywne, ludowe (człowiecze).

Otwieranie się i wyjście wnętrza na zewnątrz, powrót do logosa oraz istnienie jego tu i teraz. Zawiera elementy ludowej i własnej symboliki. Autorka pokazuje temat poprzez pryzmat własnych doświadczeń i przeżyć, próbując połączyć dwa światy przeszłość i współczesność, dziedzictwo i przyszłość.

FOT. BASIA BAŃDA